

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2023/1841

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE

voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2023/1841 van

A., wonende in B. appellant, klager in eerste aanleg,

hierna: klager,

tegen

G., psychiater, destijds werkzaam in H., verweerder in beide

instanties, hierna: de psychiater, gemachtigde:

mr. C. Grondsma, advocaat te Leeuwarden.

1. Procesverloop

Klager heeft op 29 april 2022 bij het Regionaal Tuchtcollege in Zwolle een klacht ingediend tegen de psychiater. Dat college heeft de klacht in zijn beslissing van 9 februari 2023, onder nummer Z2022/4214, kennelijk ongegrond verklaard.

Klager heeft tegen die beslissing beroep ingesteld. De psychiater heeft een verweerschrift in beroep ingediend.

De zaak is in beroep tegelijkertijd maar niet gevoegd met de zaken C2023/1839, C2023/1840 en C2023/1842 behandeld op de zitting van 20 september 2023. De psychiater is daar verschenen, bijgestaan door mr. C. Grondsma, voornoemd. Zij hebben het standpunt van de psychiater daar verder toegelicht. Klager is met kennisgeving niet op de zitting verschenen.

Het Centraal Tuchtcollege heeft na afloop van de mondelinge behandeling de zaak in raadkamer beoordeeld en in het openbaar mondeling uitspraak gedaan. Wat hierna volgt is een schriftelijke uitwerking van die uitspraak.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd.

“1. KERN VAN DE ZAAK EN DE BESLISSING

1.1

De klacht gaat over het handelen van beklaagde bij de behandeling van klager, die met een zorgmachtiging als bedoeld in de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvvggz) was opgenomen. Klager is het niet eens met de in het traject tot het verkrijgen van een zorgmachtiging gestelde (voorlopige) diagnose en meent dat beklaagde bij zijn behandeling onterecht uitgaat van deze diagnose.

1.2

Het college verklaart de klacht kennelijk ongegrond. Met de bekende gegevens over de voorgeschiedenis van klager, het beschikbare dossier en het gesprek dat beklaagde zelf met klager had, was er voor beklaagde geen aanleiding voor twijfel aan de eerder door een collega-psychiater gestelde (voorlopige) diagnose “manifest psychotisch toestandsbeeld, waarschijnlijk in het kader van schizofrenie”. Beklaagde heeft terecht geen aanleiding gezien de (voorlopige) diagnose bij te stellen. Een

behandeling met antipsychotica was daarmee geïndiceerd.

1.3

Hieronder vermeldt het college eerst hoe de procedure is verlopen. Daarna legt het college de beslissing uit.

2. DE PROCEDURE

2.1

Het college heeft de volgende stukken ontvangen en gelezen:

- het klaagschrift met de bijlagen, binnengekomen op 29 april 2022;
- het aanvullende klaagschrift binnengekomen op 14 juni 2022;
- het verweerschrift met bijlagen, binnengekomen op 10 augustus 2022.

2.2

De secretaris van het college heeft klager en beklaagde de mogelijkheid geboden om in gesprek te gaan onder leiding van de secretaris (mondeling vooronderzoek). Daarvan hebben zij geen gebruik gemaakt.

2.3

Vervolgens is besloten dat het niet nodig was om de zaak op een zitting te behandelen. De zaak is naar een college in raadkamer verwezen. Dit betekent dat het college de zaak beoordeeld heeft op basis van de stukken, zonder dat de partijen daarbij aanwezig waren.

2.4

Gelijktijdig met deze klacht heeft klager een samenhangende klacht ingediend tegen een andere psychiater. Deze klacht is geregistreerd onder zaaknummer Z2022/4215. Hiervoor, in februari 2022, had klager al twee klachten ingediend tegen twee andere psychiaters. Deze klachten zijn geregistreerd onder zaaknummer Z2022/3956 en Z2022/3957. In alle zaken wordt gelijktijdig uitspraak gedaan.

3. UITLEG VAN DE BESLISSING

3.1 De normen die gelden bij de beoordeling

Het college moet de vraag beantwoorden of beklaagde de zorg heeft verleend die van hem verwacht mocht worden. De norm daarvoor is een 'redelijk bekwame beroepsuitoefening'. Bij de beoordeling wordt rekening gehouden met de voor de zorgverlener geldende beroepsnormen (bijvoorbeeld richtlijnen en protocollen) en de stand van de wetenschap op het moment van het handelen door de zorgverlener. Verder geldt als norm dat zorgverleners alleen tuchtrechtelijk aanspreekbaar zijn op hun eigen handelen.

3.2 De feiten

Op 20 september 2021 deed de gemeente B. een "aanvraag voorbereiding verzoekschrift van een Zorgmachtiging" voor klager.

In de "medische verklaring zorgmachtiging" van 29 oktober 2022 concludeerde een onafhankelijk psychiater dat sprake was van een psychische stoornis. Zij noteerde als (voorlopige) diagnose:

"Manifest psychotisch toestandsbeeld, waarschijnlijk in het kader van schizofrenie."

Als DSM-afgeleide classificatie noteerde zij:

"2 Schizofreniespectrum- en andere psychotische stoornissen"

De rechtbank E.-Nederland verleende de verzochte zorgmachtiging bij beschikking van 25 november 2021.

Klager was hierna in de periode van 10 maart tot 15 april 2022 (gedwongen) opgenomen in een I.-kliniek van de GGZ-J.. De behandelend psychiater van de afdeling waar klager verbleef schreef paliperidon voor.

De verleende zorgmachtiging werd op verzoek van de behandelend psychiater door de rechtbank E.-Nederland verlengd.

Klager werd op 15 april 2022 overgeplaatst naar een andere (l.) afdeling.

Op 15 april 2022 was er een opnamegesprek waarbij klager en beklaagde aanwezig waren. Beklaagde noteerde bij de anamnese (citaat overgenomen met eventuele tik- en schrijffouten):

“Patiënt geeft aan dat hij veel stress ervaart doordat talloze overheidsinstanties, politie, justitie, GGZ hem allen tegenwerken. Zo worden aangiftes van bijvoorbeeld moord, mishandeling en inbraken geseponneerd. Hij heeft bijvoorbeeld 10 dagen dood op bed gelegen, had een tunnel in zijn voorhoofd en heeft iemand hem mishandeld met een strijkijzer in zijn slaap en hij kan het niet verkroppen dat hij hierin niet serieus genomen wordt. Hij benoemt dat er ook vele mensen in [woonplaats] het op hem en zijn buurman, die oud-marinier is, voorzien. Hij is verbolgen over het feit dat hem geen volwaardig sociaal leven wordt gegund. Benoemt daarbij dat het met zijn achternaam [achternaam] te maken heet, omdat zij allen intelligente mensen zijn. Ook vertelt hij in het verleden meerdere somatisch onverklaarbare klachten te bezitten. Hij ageert niet evident tegen opname, neemt de voorgeschreven wel ondanks dat hij het er niet mee eens is en de diagnose schizofrenie onjuist is, is het ook eens met vrijheden onder begeleiding.”

Beklaagde werd regiebehandelaar. Beklaagde schreef olanzapine en colecalciferol voor.

Klager werd op 20 juni 2022 naar huis ontslagen.

3.3 De klacht en het verweer

Klager verwijt beklaagde dat hij bij zijn behandeling ten onrechte is uitgegaan van de diagnose “schizofrenie”. Klager is hier in 1993/1994 uitvoerig op onderzocht, waarna bleek dat schizofrenie niet aan de orde was.

Beklaagde stelt zich op het standpunt dat hij heeft gehandeld zoals van een redelijk bekwaam handelend psychiater mocht worden verwacht.

3.4 De overwegingen van het college

Klager heeft zijn dossier van voor de opname waar het hier over gaat laten vernietigen. Welke diagnose(s) in het verleden is/zijn gesteld is daardoor niet meer met zekerheid te achterhalen.

Op het moment dat beklaagde bij de behandeling van klager betrokken raakte, was hem bekend dat een zorgmachtiging was afgegeven op grond van een psychotisch toestandsbeeld. Hij beschikte verder over de gegevens die ten grondslag lagen aan de zorgmachtiging en de opname van klager in de l.-kliniek. Daarnaast sprak hij klager op de dag van de opname.

Het verwijt dat beklaagde bij de behandeling ten onrechte is uitgegaan van een psychotisch toestandsbeeld, slaagt niet. De (voorlopige) diagnose waar klager het niet mee eens is, is niet gesteld door beklaagde maar door de onafhankelijk psychiater. De informatie die beklaagde had, waaronder de door klager gegeven informatie bij het opnamegesprek van 15 april 2022, hoefde bij hem niet tot twijfel te leiden aan de (voorlopige) diagnose. Beklaagde heeft terecht geen aanleiding gezien de diagnose bij te stellen. Daarvan uitgaande was een behandeling met antipsychotica geïndiceerd.

Uit het voorgaande volgt dat het verwijt ongegrond is.

3.5. Conclusie

De klacht is kennelijk ongegrond.”

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Voor de beoordeling van het beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de feiten en omstandigheden zoals weergegeven in de beslissing in eerste aanleg. Die weergave is in beroep niet of in elk geval onvoldoende bestreden.

4. Beoordeling van het beroep

4.1 Klager is het niet eens met de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege. Hij verzoekt het Centraal Tuchtcollege om de beslissing van dat college te vernietigen en de klacht alsnog gegrond te verklaren.

4.2 De psychiater heeft gemotiveerd verweer gevoerd. Hij verzoekt het Centraal Tuchtcollege het beroep van klager te verwerpen.

4.3 Het Centraal Tuchtcollege heeft kennisgenomen van de inhoud van de in eerste aanleg geformuleerde klacht en het daarover in eerste aanleg door partijen gevoerde debat. In beroep is het debat door partijen schriftelijk nog een keer gevoerd, waarbij door ieder van hen standpunten zijn ingenomen naar aanleiding van de door het Regionaal Tuchtcollege gegeven beschouwingen en beslissingen. Tijdens de mondelinge behandeling op 20 september 2023 heeft de psychiater zijn standpunt verder toegelicht.

4.4 De behandeling van de zaak in beroep heeft geen ander licht op de zaak geworpen. Het Centraal Tuchtcollege is het eens met de overwegingen en het oordeel van het Regionaal Tuchtcollege over de klacht en neemt deze overwegingen en dit oordeel integraal over. Het feit dat – zoals klager in beroep naar voren heeft gebracht – de huidige behandelend psychiater van klager tot een andere omschrijving van de diagnose is gekomen, is op zichzelf onvoldoende voor het oordeel dat de psychiater in deze zaak niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft gehandeld.

4.5 Uit het voorgaande volgt dat het Regionaal Tuchtcollege de klacht terecht ongegrond heeft verklaard. Het beroep wordt verworpen.

5. De beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven door: J.M. Rowel van der Linde, voorzitter, B.J.M.

Frederiks en A.S. Gratama, leden juristen, I.A. de Boer en E.J. Stevelmans, leden beroepsgenoten en

E.D. Boer, secretaris, en uitgesproken op de zitting van 20 september 2023.

Voorzitter w.g.   Secretaris w.g.